

برآورده حداکثر ظرفیت هوایی پرسنل آتشنشان با استفاده از آزمون پله: مطالعه موردی با استفاده از پلهای با قابلیت تنظیم ارتفاع

سجاد فرهادی^۱، قاسم حسام^۲، زهرا مرادپور^۲، مالک ابادزی^۳، یوسف بابایی^{*}
مسدرقی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

^۲ مری گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، مرکز تحقیقات سلامت محیط و کار، دانشگاه علوم پزشکی شهرود، شهرود، ایران

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد آمار و اپیدمیولوژی زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

نویسنده مسئول: یوسف بابایی مسدرقی، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران. ایمیل: usf.hse@gmail.com

DOI: 10.20286/joe-0402438

چکیده

مقدمه: آتش نشانی یکی از مشاغلی می‌باشد که به دلیل ماهیت شغل و خواسته‌های فیزیکی بالای این شغل، نیاز به توان جسمانی و هوایی بالایی دارد. در این مطالعه حداکثر ظرفیت هوایی پرسنل آتشنشان با استفاده از آزمون پله بررسی شد.

روش کار: این مطالعه مقطعی به صورت توصیفی-تحلیلی و بر روی ۷۳ نفر از پرسنل آتش نشانی انجام شد. در ابتدا اطلاعات دموگرافیک افراد توسط پرسشنامه‌ای جمع‌آوری شد. سپس پلهای با قابلیت تنظیم ارتفاع جهت انجام تست پله ساخته شد و با استفاده از روش فرانسیس حداکثر ظرفیت هوایی افراد شرکت کننده، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از پرسشنامه و آزمون پله توسط نرم افزار SPSS ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: بیشترین ظرفیت هوایی ماموران آتش نشانی، (L/min) $65/3$ و ($mL/kg\text{min}$) $4/47$ بدست آمد. نتایج حاصل از آزمون آماری نشان داد که ارتباط معناداری بین حداکثر ظرفیت هوایی و نمایه توده بدنی و میزان ورزش در هفته وجود دارد ($P < 0.05$). همچنین بین حداکثر ظرفیت هوایی و سن، سیگار کشیدن و خستگی هنگام کار، رابطه معناداری مشاهده نشد ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: بررسی ظرفیت قلبی ریوی آتش نشانان به دلیل حساسیت شغلی و انجام وظایف سخت در شرایط دشوار به منظور کاهش احتمال بروز آسیب برای آتش نشان و مجروهین حادثه سیار مهم می‌باشد. نتایج این مطالعه نشان داد حداکثر اکسیژن مصرفی و ظرفیت قلبی ریوی آتش نشانان مورد بررسی، از حداقل مقدار توصیه شده توسط انجمان بین المللی ماموران آتش نشانی بیشتر می‌باشد که می‌تواند به دلیل وجود برنامه‌های منظم آمادگی جسمانی این سازمان باشد.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۱/۱۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۰۳/۲۹

وازگان کلیدی:
حداکثر ظرفیت هوایی
آتش نشان‌ها
تست پله

تمامی حقوق نشر برای دانشگاه علوم پزشکی همدان محفوظ است.

مقدمه

به منظور رسیدگی به مسائل اینمنی و بهداشت آتش نشانان، انجمن بین المللی ماموران آتش نشانی، خدمت آتش نشانی به همراه مدیریت کار با ابتكار سلامتی و تناسب اندام را توسعه دادند. این خدمت، حداکثر اکسیژن مصرفی جهت برآورده نیازهای هوایی در وظایف آتش نشانی را دست کم ۴۲ میلی لیتر بر کیلوگرم بر دقیقه توصیه کرده است [۱]. حداکثر اکسیژن مصرفی ($VO_{2\text{-max}}$) عبارت است از حداکثر توانایی فرد برای مصرف اکسیژن در حین فعالیت فیزیکی بر حسب میلی لیتر که در مدت یک دقیقه به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن آن را مصرف می‌کند. $VO_{2\text{-max}}$ یک معیار پذیرفته شده برای ارزیابی تناسب قلبی و ریوی افراد می‌باشد که

آتش نشانی یکی از مشاغلی می‌باشد که به دلیل ماهیت شغل و خواسته‌های فیزیکی بالای این شغل، نیاز به توان جسمانی و هوایی بالایی دارد [۲]. وظایفی مانند نجات گرفتارشده‌گان و خاموش نمودن آتش نیازمند انجام فعالیت‌هایی مانند دویدن، بالا رفتن، واکنش سریع و ... می‌باشند [۲]. ترکیبی از خواسته‌های فیزیکی بالا از کار، تغییرات ناگهانی از حالت استراحت به فعالیت شدید در زمان عملیات، عوامل استرس‌زای محیطی و روانی و استفاده از لباس‌های سنگین و گرم سبب شده است که مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلبی عروقی در میان آتش نشانان افزایش یابد [۳].

روش کار
این مطالعه مقطعی به صورت توصیفی- تحلیلی بر روی پرسنل آتشنشانی شهرستان همدان انجام گردید. تعداد کل پرسنل آتشنشانی ۱۳۸ نفر بوده است که همگی مرد میباشند. حجم نمونه با استفاده از رابطه شماره ۱ و ۲ در سطح اطمینان ۹۵ درصد و انحراف معیار ۰/۷۴ میلی لیتر بر کیلوگرم بر دقيقه و $d = 0/06$ ، $n = 73$ نفر تعیین گردید [۱۲].

$$\text{فرمول ۱: } n_0 = \frac{Z^2 \times SD^2}{d^2}$$

فرمول ۲:

$$n = \frac{n_0}{1 + \frac{n_0}{N}}$$

سپس پرسشنامه‌ای تنظیم گردید و کلیه خصوصیات دموگرافیک افراد مانند سن، سابقه کار، قد، وزن، میزان ورزش در هفته و مصرف سیگار در آن گنجانده شد. در ابتدا افرادی که مبتلا به بیماری بوده‌اند و یا دارو مصرف میکردند از مطالعه حذف شدند و پس از آن هدف تحقیق اطلاع رسانی شد و بعد از کسب رضایت از افراد مورد مطالعه، از طریق مصاحبه اطلاعات دموگرافیک افراد ثبت گردید. بیشترین ظرفیت هوایی بر اساس روش فرانسیس اندازه گیری شد [۱۱]. در روش فرانسیس، زاویه ۷۳/۳ درجه ران، به عنوان بهترین زاویه برای تنظیم ارتفاع پله در افراد با قدرهای مختلف در نظر گرفته شده است. پس نیاز به پله‌ای بود که قابلیت تنظیم ارتفاع داشته باشد. پله‌های قابل تنظیم موجود در بازار به شکل پالت‌های با ضخامت ۵ سانتی‌متر میباشند که قرار دادن پالت‌ها روی هم ارتفاع پله را افزایش می‌دهد. رنج ارتفاع این پله‌ها به شکل گستته (مثلاً ۵، ۱۰، ۱۵ و ...) میباشد و امکان تنظیم پله بر روی ارتفاع ما بین اینها وجود ندارد. جهت حل این مشکل در این مطالعه با استفاده از تخته، لوله و جک خودرو، پله‌ای ساخته شد که تغییر ارتفاع پله با تغییر ارتفاع جک، امکان پذیر بود (شکل ۱).

در مطالعه حسام و همکاران پایایی این پله با ضرب همبستگی ICC برابر ۰/۸۸۶ و روابطی آن با $r = 0/737$ تأیید قرار گرفت [۱۳].

سپس براساس روش فرانسیس با توجه به قد افراد، ارتفاع پله توسط رابطه شماره ۳ به دست آمد [۱۱]. تنظیم ارتفاع پله بر اساس این رابطه زاویه ۷۳/۳ درجه ران را تأمین می‌کند: فرمول ۳:

$$(I_h \times L_f) 0.7162 = H_f$$

میزان آن وابسته به عملکرد چهار ارگان قلبی عروقی، ریوی، عضلاتی اسلکلتی و سیستم اکسیژن رسانی و هموگلوبین میباشد. از این رو هرگونه اختلال یا بیماری در هر یک از ارگان‌های فوق میتواند باعث کاهش حداکثر توان فیزیکی هوایی در افراد مبتلا شود [۴].

تعیین حداکثر توان فیزیکی هوایی با دو روش مستقیم و غیر مستقیم انجام می‌شود که میتوان به آزمونهای روی نوارگردان، آزمونهای روی دوچرخه کارستچ، آزمونهای پیاده روی یا دویدن و آزمونهای پله (Step Test) اشاره کرد [۵]. مزیت آزمون‌های پله نسبت به آزمون‌های دیگر این است که به تجهیزات گران نیاز ندارند، نیازمند کالیبره شدن نیستند و به آسانی در جمعیت بزرگتری به کار می‌روند [۶]. برای انجام تست پله پروتکل‌های مختلفی پیشنهاد شده است که در هر پروتکل ارتفاع پله، نرخ بالا و پایین رفتن از پله، مدت زمان پله زدن و رابطه محاسبه $VO_{2\text{-max}}$ متفاوت است [۷].

بیشتر آزمون‌های پله روی پله‌ای با ارتفاع ثابت و بدون در نظر گرفتن قد افراد طراحی شده‌اند. پله‌ای با ارتفاع بلند ممکن است در افراد کوتاه قد پیش از دستیابی به ظرفیت هوایی خستگی ایجاد کند و آزمون به جای ظرفیت هوایی، استقامت پاهای را اندازه گیری کند. با تطبیق ارتفاع پله براساس قد، احتمال می‌رود تفاوت‌های بیومکانیکی ناشی از قد افراد از بین برود و اعتبار آزمون‌های پله افزایش یابد. تنظیم ارتفاع پله براساس زوایای مختلف ران و زانو انجام می‌شود [۸].

مطالعات زیادی جهت تعیین بهترین زاویه ران انجام شده است که بزرگترین زاویه ۹۰ درجه و کوچکترین زاویه ۶۵ درجه بوده است. اختلاف این محدوده به چهار چارک ۶/۳، ۷۳/۳ و ۸۱/۷ تقسیم شده است. تحقیقات قبلی ارتباط بیشتر ضربان قلب با ظرفیت هوایی را در ارتفاع پله متناسب با زاویه ران ۷۳/۳ درجه نسبت به سه زاویه دیگر را نشان داده است [۹]. کالپیر و فرانسیس زاویه ران ۷۳/۳ درجه را بهترین زاویه برای تنظیم ارتفاع پله در افراد با قدرهای مختلف پیشنهاد کردند [۱۰، ۱۱]. از آنجا که کارایی پله زدن از زاویه کشش زانو تأثیر می‌پذیرد، بنابراین تنظیم ارتفاع پله براساس زاویه زانو ممکن است باعث بالا رفتن کارایی نرخ بالا و پایین رفتن از پله و اعتبار آزمون‌های پله در برآورده $VO_{2\text{-max}}$ شود. بر این اساس مطالعه حاضر با هدف بررسی حداکثر ظرفیت هوایی پرسنل آتشنشان با استفاده از آزمون پله با پله‌ای با قابلیت تنظیم ارتفاع، انجام شده است.

پس از جمع آوری داده‌ها، تجزیه تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS16 صورت گرفت. برای بررسی ارتباط متغیرهای کمی با یکدیگر با توجه به نرمال و غیرنرمال بودن داده‌ها، از آزمون‌های همبستگی پیرسون و آسپیرمن استفاده شد. جهت تعیین اختلاف میانگین VO_{max} در دو گروه نیز از آزمون t مستقل استفاده گردید. کلیه آزمون‌ها در سطح معناداری $\alpha = 0.05$ انجام پذیرفت.

یافته‌ها

مطالعه حاضر در اوخر فصل بهار در دمای بین ۲۰ تا ۲۲ درجه سانتی گراد در کلیه ایستگاه‌های آتش نشانی شهرستان همدان صورت پذیرفت. ارتفاع از سطح دریا شهرستان همدان ۱۷۴۱ متر و محل مورد مطالعه فارغ از سر و صدا بوده است. مقادیر به دست آمده برای ضربان قلب در قبل و بعد از آزمون و حداکثر ظرفیت هوایی، در جدول ۲ ارائه شده است. میانگین بیشترین ظرفیت هوایی $65/3 \text{ L/min}$ (L/min) و $4/47 \text{ mL/kg min}$ ($\text{mL}/\text{kg min}$) بدست آمد.

خصوصیات دموگرافیک افراد مورد مطالعه و ارتباط آن‌ها با حداکثر ظرفیت هوایی ($\text{VO}_{2\text{-max}}$) در جدول ۳ ارائه گردیده است. بر اساس نتایج، از لحاظ آماری بین سن و سابقه کار با $\text{VO}_{2\text{-max}}$ ارتباط معناداری مشاهده نگردید ($P < 0.05$). اما این ارتباط بین نمایه تزویه بدنی و ورزش در هفته با $\text{VO}_{2\text{-max}}$ از لحاظ آماری معنادار بود ($P < 0.05$). همچنین نتایج حاصل از آزمون آماری T مستقل نشان داد که ارتباط معناداری بین میانگین $\text{VO}_{2\text{-max}}$ در دو گروه سیگاری و غیر سیگاری وجود ندارد ($P < 0.05$).

شکل ۱: پله با قابلیت تنظیم ارتفاع

که در این رابطه H_f ارتفاع پله به سانتیمتر، I_h ارتفاع قد به سانتیمتر و f_L نسبت ارتفاع ران به قد می‌باشد که نسبت ارتفاع ران به قد با توجه به سن و جنس از طریق جدول شماره ۱ بدست آمد [۱۱].

پس از تنظیم ارتفاع پله، طبق روش فرانسیس باسیتی، افراد ۶ تا ۱۷ سال با نرخ ۲۲ بار در دقیقه و افراد ۱۸ تا ۳۴ سال با نرخ ۲۶ بار در دقیقه به مدت ۳ دقیقه عمل پله زدن را انجام دهند. پس از ۳ دقیقه پله زدن، فرد در همان حالت ایستاده، به مدت ۵ ثانیه استراحت کرده، سپس به مدت ۱۵ ثانیه تعداد نبض توسط نبض‌سنجه دیجیتال اندازه‌گیری گردید. نهایتاً تعداد نبض اندازه‌گیری شده در رابطه شماره ۴ قرار داده شد و میزان $\text{VO}_{2\text{-max}}$ محاسبه گردید [۱۱].

فرمول ۴:

$$\text{تعداد نبض در ۱۵ ثانیه} \times 0.071 - (776/0.071) = \text{VO}_{2\text{-max}}$$

جدول ۱: نسبت ارتفاع ران به قد (f_L) با توجه به سن و جنس افراد [۱۱]

سن												
مرد												
زن												
> ۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸-۸		
۰/۲۶۷	۰/۲۶۸	۰/۲۶۹	۰/۲۷۰	۰/۲۷۰	۰/۲۷۰	۰/۲۶۹	۰/۲۶۶	۰/۲۶۳	۰/۲۵۹	۰/۲۵۷		
۰/۲۶۳	۰/۲۶۴	۰/۲۶۵	۰/۲۶۶	۰/۲۶۸	۰/۲۶۷	۰/۲۶۸	۰/۲۶۷	۰/۲۶۴	۰/۲۶۲	۰/۲۵۸		

جدول ۲: نتایج ضربان قلب، حداکثر ظرفیت هوایی

میانگین \pm انحراف معیار	bpm . HR _{before}
$6/13 \pm 8/78$	
$20/02 \pm 6/127$	bpm . HR _{after}
$0/531 \pm 65/3$	L/min . Vo _{Max}
$3/85 \pm 4/47$	mL/kgmin . Vo _{Max}

جدول ۳: خصوصیات فردی و دموگرافیک افراد مورد مطالعه و ارتباط آن‌ها با حداکثر ظرفیت هوایی (n=۷۳)

P-Value	میانگین ± انحراف معیار	
	۵/۱۲ ± ۱۷۶/۳	قد
	۱۱/۳۳ ± ۷۷/۳۷	وزن
**/۰/۰۹	۳/۳ ± ۲۴/۹	نمایه توده بدنی
**/۱۸۲	۷/۷ ± ۳۳/۸	سن
***/۰/۰۶۲	۸/۰۸ ± ۸	سابقه کار
***/۰/۰۴۸	۴/۲۱ ± ۵/۸۶	ورزش در هفته

* آزمون پیرسون

** آزمون اسپیرمن

جدول ۴: میانگین max-VO₂ در دو گروه سیگاری و غیر سیگاری

P-Value	تعداد (%)	
**/۰/۰۵۱	۱۲ (۱۶)	سیگاری
	۸۴ (۶۱)	غیرسیگاری

* آزمون T مستقل

بحث

نیاز بدن به خونرسانی به بافت‌ها افزایش می‌یابد و با توجه به اینکه ظرفیت قلب محدود است خونرسانی بخوبی صورت نمی‌گیرد و سبب کاهش اکسیژن در دسترس بافت‌ها می‌شود. همچنین افزایش چربی اطراف قلب که معمولاً به دلیل چاقی اتفاق می‌افتد، قدرت پمپاژ قلب را کاهش داد و سبب کاهش ظرفیت قلبی می‌شود [۲۰]. باور و همکاران ظرفیت قلبی ریوی افراد با BMI کمتر از ۲۵ را ۲۵ درصد بیشتر از افراد با BMI بیشتر از ۳۰ گزارش کردند [۱۵].

در این مطالعه ارتباط معنی داری بین سن و VO_{2-max} یافت نشد. اگرچه نتایج برخی از مطالعات مشابه مطالعه حاضر می‌باشد و ارتباط معنی داری بین سن و VO₂ _{max} یافت نکردند [۲۱] ولی در بسیاری از مطالعات که تعداد افراد در دسته بندی‌های سنی برابر هستند این ارتباط معنی دار بود [۱۶, ۱۵]. در مطالعه‌ای که پریتو و همکاران جهت تعیین ارتباط بین سن و VO_{2-max} دادند، افراد را در ۳ گروه سنی ۱۰ ساله قرار دادند. نتایج این مطالعه نشان داد با افزایش سن، حداکثر اکسیژن مصرفی کاهش می‌یابد [۲۲]. دلیل عدم ارتباط بین سن و VO_{2-max} در مطالعه حاضر، می‌تواند قرار گرفتن اکثر افراد در محدوده سنی ۲۹ تا ۳۹ سال و وجود تعداد کم افراد در محدوده‌های سنی پرت باشد.

در مطالعه حاضر حداکثر ظرفیت هوایی پرسنل آتشنشان با استفاده از آزمون پله، مورد بررسی قرار گرفت. اندازه-گیری VO_{2-max} در مطالعه حاضر نشان داد که مقدار VO_{2-max} در آتشنشانان مورد بررسی ۴۷/۴ میلی لیتر بر کیلوگرم بر دقیقه می‌باشد. نتایج این مطالعه مشابه با نتایج مطالعه کیانمهر و همکاران می‌باشد. کیانمهر و همکاران حداکثر ظرفیت هوایی آتش نشانان را با استفاده از تست تردمیل بررسی کردند که حداکثر ظرفیت هوایی را ۴۷/۵۳ میلی لیتر بر کیلوگرم بر دقیقه گزارش کردند [۱۲]. دازال و همکاران حداکثر اکسیژن مصرفی آتشنشانان در آزمون WFI-TM ۴۳/۶ را ۴۳/۶ میلی لیتر بر کیلوگرم بر دقیقه گزارش کردند که کمی با نتایج مطالعه می‌باشد. این اختلاف دارد که این اختلاف می‌تواند به دلیل BMI بالاتر جامعه مورد بررسی در مطالعه دازال و همکاران باشد [۱۴].

بررسی ارتباط نمایه توده بدنی با VO_{2-max} در مطالعه حاضر نشان داد که ارتباط معناداری بین این متغیرها به صورت معکوس وجود دارد. یعنی مقدار VO_{2-max} با افزایش نمایه توده بدنی کاهش می‌یابد. بسیاری از مطالعات ارتباط بین افزایش وزن و BMI و کاهش VO_{2-max} را گزارش کردند [۱۹-۱۵]. با افزایش وزن و BMI میزان

است برخی از افراد به دلیل مباحث فرهنگی و اجتماعی جامعه از پاسخ درست به سؤال استعمال سیگار اجتناب کنند. البته میزان تفاوت P-value بحسب آمده (۰/۰۵۱) از P-value حد معنی داری (۰/۰۵) بسیار ناچیز می باشد. این مطالعه می توانست با بررسی پارامترهای خونی و ارتباط آنها با $VO_{2\text{-max}}$ بسیار جامع تر گردد که این موضوع را می توان بعنوان محدودیت مطالعه در نظر گرفت.

نتیجه گیری

در این مطالعه حداکثر ظرفیت هوای پرسنل آتشنشان با استفاده از پله قابل تنظیم بررسی شد. بررسی ظرفیت قلبی ریوی آتشنشانان به دلیل حساسیت شغلی و انجام وظایف سخت در شرایط دشوار به منظور کاهش احتمال بروز آسیب برای آتش نشان و مجروهاین حادثه بسیار مهم می باشد. نتایج این مطالعه نشان داد حداکثر اکسیژن مصرفی و ظرفیت قلبی ریوی آتشنشانان مورد بررسی، از حداقل مقدار توصیه شده توسط انجمن بین المللی ماموران آتش نشانی بیشتر می باشد که می تواند به دلیل وجود برنامه های منظم ورزشی و آمادگی جسمانی این سازمان باشد. همچنین در این مطالعه بین حداکثر ظرفیت هوایی و نمایه توده بدنسی و میزان ورزش در هفته رابطه معناداری مشاهده شد ولی بین حداکثر ظرفیت هوایی و سن، سیگار کشیدن و خستگی هنگام کار، رابطه معناداری مشاهده نگردید.

سپاسگزاری

نویسندها از مدیریت محترم آتش نشانی همدان به علت حمایت های بی دریغ و همچنین از مسئول اینمنی و بهداشت و پرسنل زحمتکش این سازمان به علت مشارکت و همکاری مناسب در طی انجام این مطالعه تشکر صمیمانه خود را ابراز می نمایند.

در مطالعه حاضر بین مقدار ورزش در هفته و $VO_{2\text{-max}}$ ارتباط معناداری مشاهده شد که همسو با نتایج دیگر مطالعات می باشد [۲۱، ۱۶، ۱۵]. با افزایش فعالیت بدنسی، نیاز بافت ها و سلول های بدنسی به اکسیژن و مواد مغذی افزایش می یابد. برای تأمین این نیاز و نیز برای دفع مواد زاید تولید شده توسط سلول ها، جریان خون و فعالیت قلب و تهویه ریوی زیادتر می شود. همچنین عضله قلب با قدرت و سرعت بیشتری خون را پمپ می کند و فعالیت دستگاه تنفس نیز با افزایش عمق و سرعت تنفس، افزایش می یابد. در صورت داشتن برنامه ورزشی مرتب در زندگی روزانه، به تدریج عضله قلب و دستگاه تنفس در اشر تمرین قوی تر شده و ظرفیت قلبی ریوی فرد را افزایش می دهد [۲۲، ۲۴]. باور و همکاران در مطالعه ای ارتباط بین مدت زمان ورزش در هفته و $VO_{2\text{-max}}$ را بررسی کردند. میانگین مدت زمان ورزش در هفته در گروه مورد مطالعه ۱۰۲ دقیقه بوده است. نتایج این مطالعه نشان داد میزان $VO_{2\text{-max}}$ در دو گروه با مدت زمان ورزش کمتر از ۱۵۰ دقیقه و بیشتر از ۱۵۰ دقیقه تفاوت معناداری دارد [۱۵].

در مطالعه حاضر بین میانگین $VO_{2\text{-max}}$ در دو گروه سیگاری و غیر سیگاری تفاوت معناداری مشاهده نگردید که بر خلاف نتایج مطالعات دیگر می باشد [۲۵-۲۷]. مصرف سیگار می تواند باعث اشباع خون از منو اکسید کربن شده و در نتیجه باعث کاهش حمل اکسیژن و در نهایت کاهش در $VO_{2\text{-max}}$ گردد [۲۴]. نتایج مطالعه چوبینه و همکاران مشخص ساخت که بین $VO_{2\text{-max}}$ و سیگار کشیدن ارتباط معنی داری وجود دارد ($P = ۰/۰۲۹$) به گونه ای که میانگین $VO_{2\text{-max}}$ در افراد سیگاری (۰/۴۱ + ۰/۵۱) به طور معنی داری کمتر از میانگین آن در افراد غیرسیگاری (۰/۳۳ + ۰/۶۷) می باشد [۲۱].

اما در مطالعه ما چنین وضعیتی مشاهده نگردید. شاید علت آن کم بودن قابل توجه تعداد افراد سیگاری نسبت به غیر سیگاریها بوده و این عدم تعادل باعث عدم نشان دادن اثر سیگار بر $VO_{2\text{-max}}$ شده باشد. همچنین ممکن

REFERENCES

1. Geibe JR, Holder J, Peeples L, Kinney AM, Burress JW, Kales SN. Predictors of on-duty coronary events in male firefighters in the United States. *Am J Cardiol.* 2008;101(5):585-9. [DOI: 10.1016/j.amjcard.2007.10.017](https://doi.org/10.1016/j.amjcard.2007.10.017) PMID: 18308003
2. International Association of Fire Fighters IAoFC. The Fire Service Joint Labor Management Wellness/Fitness Initiative. 3rd ed. New York: International Association of Fire Fighters; 2008.
3. El-Kader SMA. Aerobic Exercise Training Improves Cardiopulmonary Fitness among Firefighters. *Eur J General Med.* 2010;7(4).
4. Bassett DR, Jr., Howley ET. Limiting factors for maximum oxygen uptake and determinants of endurance performance. *Med Sci Sports Exerc.* 2000;32(1):70-84. PMID: 10647532
5. Rogers D, Prasad SA, Doull I. Exercise testing in children with cystic fibrosis. *J R Soc Med.* 2003;96 Suppl 43:23-9. PMID: 12906322
6. Selig SE, Gosling CM, Carlson JS. A multi-stage step test protocol for people with low exercise capacity. *Clin Kinesiol.* 2000;54(3):67-71.
7. Mackenzie B. Performance Evaluation Tests. 1st ed. London: Jonathan Pye; 2005.
8. Agha alinejad H, Gharakhanlo, R., M. M. [The maximum step test designed by the Tarbiat Modares Step Test (TMST) to estimate maximal oxygen uptake (VO₂ MAX)]. *Olympics.* 2009;2(46):17-26.
9. Shapiro A, Shapiro Y, Magazanik A. A simple step test to predict aerobic capacity. *J Sports Med Phys Fitness.* 1976;16(3):209-14. PMID: 979230
10. Culpepper MI, Francis KT. An anatomical model to determine step height in step testing for estimating aerobic capacity. *J Theor Biol.* 1987;129(1):1-8. PMID: 3455455
11. Francis KT. A new single-stage step test for the clinical assessment of maximal oxygen consumption. *Phys Ther.* 1990;70(11):734-8. PMID: 2236217
12. Kianmehr P, Nazem F. Evaluation of validity and capability of professional function test of Iranian firemen. *J Mil Med.* 2011;13(3):147-53.
13. Hesam G, Ebrahimi MH, Khosravi F, Sattari R, Dehghani F, Moradpoor Z. Validity and Reliability of the Height Adjustable Step for Step Test. *J Knowled Health.* 2016;11(2):38-43.
14. Dolezal BA, Barr D, Boland DM, Smith DL, Cooper CB. Validation of the firefighter WFI treadmill protocol for predicting VO₂ max. *Occup Med (Lond).* 2015;65(2):143-6. DOI: 10.1093/occmed/kqu189 PMID: 25567508
15. Baur DM, Christophi CA, Cook EF, Kales SN. Age-Related Decline in Cardiorespiratory Fitness among Career Firefighters: Modification by Physical Activity and Adiposity. *J Obes.* 2012;2012:710903. DOI: 10.1155/2012/710903 PMID: 22666557
16. Daneshmandi H, Fard AR, Choobineh A. Estimation of aerobic capacity and determination of its associated factors among male workers of industrial sector of Iran. *Int J Occup Saf Ergon.* 2013;19(4):667-73. DOI: 10.1080/10803548.2013.11077014 PMID: 24321645
17. Haugen TA, Tonnessen E, Hem E, Leirstein S, Seiler S. VO₂max characteristics of elite female soccer players, 1989-2007. *Int J Sports Physiol Perform.* 2014;9(3):515-21. DOI: 10.1123/ijsspp.2012-0150 PMID: 23412586
18. Vanhecke TE, Franklin BA, Miller WM, deJong AT, Coleman CJ, McCullough PA. Cardiorespiratory fitness and sedentary lifestyle in the morbidly obese. *Clin Cardiol.* 2009;32(3):121-4. DOI: 10.1002/ccl.20458 PMID: 19301295
19. Zare Derisi F, Rastegar L, Hosseini S, Daneshmandi H, Choobineh A, Mohammadbeigi A. [Correlation of Astrand and ACSM Protocols in Estimating the Maximum Aerobic Capacity (Vo₂-Max)]. *J Eng.* 2014;1(3):27-35.
20. Mohammadifard N, Shams HR, Paknahad Z, Sajadi F, Maghroon M, Safari H. [Relationship between obesity and cardiovascular risk factors in adults living in central Iran: Results of Isfahan Healthy Heart Program]. *Iran J Nutr Sci Food Tech.* 2009;3(4):19-28.
21. Choobineh A, Barzideh M, Gholami T, Amiri R, Tabatabaei HR, Almasi Hashyanie A. Estimation of Aerobic Capacity (VO₂-max) and Study of its Associated Factors among Male Workers of Industrial Factories in Sepidan/Fars Province, 2009. *J Med Sci.* 2010;10(1):1-12.
22. Prieto JA, Gonzalez V, Del Valle M, Nistal P. The influence of age on aerobic capacity and health indicators of three rescue groups. *Int J Occup Saf Ergon.* 2013;19(1):19-27. DOI: 10.1080/10803548.2013.11076963 PMID: 23498702
23. Hoeger B, Diether M, Ballester PJ, Kohn M. Biochemical evaluation of virtual screening methods reveals a cell-active inhibitor of the cancer-promoting phosphatases of regenerating liver. *Eur J Med Chem.* 2014;88:89-100. DOI: 10.1016/j.ejmec.2014.08.060 PMID: 25159123
24. Lee CL, Chang WD. The effects of cigarette smoking on aerobic and anaerobic capacity and heart rate variability among female university students. *Int J Womens Health.* 2013;5:667-79. DOI: 10.2147/IJWH.S49220 PMID: 24204174
25. Kitahara Y, Hattori N, Yokoyama A, Yamane K, Sekikawa K, Inamizu T, et al. Cigarette smoking decreases dynamic inspiratory capacity during maximal exercise in patients with type 2 diabetes. *Hiroshima J Med Sci.* 2012;61(2):29-36. PMID: 22916510
26. Miyatake N, Numata T, Nishii K, Sakano N, Suzue T, Hirao T, et al. Relation between cigarette smoking and ventilatory threshold in the Japanese. *Environ Health Prev Med.* 2011;16(3):185-90. DOI: 10.1007/s12199-010-0178-6 PMID: 21431801
27. Suminski RR, Wier LT, Poston W, Arenare B, Randles A, Jackson AS. The effect of habitual smoking on measured and predicted VO₂(max). *J Phys Act Health.* 2009;6(5):667-73. PMID: 19953845

Estimating the Maximum Aerobic Capacity of Fire Fighters Using The Step Test; A Case Study With Height Adjustable Steps

Sajjad Farhadi ¹, Ghasem Hesam ², Zahra Moradpour ², Malek Abazari ³, Yousef Babayi Mesdaraghi ^{1,*}

¹Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

²Department of Occupational Health Engineering, Occupational and Environmental Health Research Center, Shahrood University of Medical Sciences, Shahrood, Iran

³Department of Biostatistics, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

* Corresponding author: Yousef Babayi Mesdaraghi, Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran. E-mail: usf.hse@gmail.com

DOI: 10.20286/joe-04021

Received: 07.04.2016

Accepted: 18.06.2016

Keywords:

Maximum Aerobic Capacity

Firefighters

Step Test

How to Cite this Article:

Farhadi S, Hesam Gh, Moradpour Z, Abazari M, Babayi Mesdaraghi Y. Estimating the Maximum Aerobic Capacity of Fire Fighters Using The Step Test; A Case Study With Height Adjustable Steps. J Ergo. 2016;4(2):60-66. DOI: 10.20286/joe-0402438

© 2016 Hamedan University of Medical Sciences.

Abstract

Introduction: Firefighting is amongst jobs that require high physical strength and high aerobic capacity. These are required because of the nature and the physical demands of the job. The maximum aerobic capacities of firefighters were investigated using the step test.

Methods: This cross-sectional descriptive-analytical study was conducted on 73 firefighters. At first, demographic information was collected by a questionnaire. Then, the step was built with adjustable height, for step testing, and using the Francis method, maximum aerobic capacity of the participants, was studied. The results of the questionnaire and step test were analyzed by the SPSS 16 software.

Results: maximum aerobic capacity of firefighters was calculated as 3.65 L/min and 47.4 mL/kgmin. Moreover, the results of statistical analysis revealed a significant relationship between body mass index and exercise, and maximum aerobic capacity ($P < 0.05$). Also no significant relationship was found between maximum aerobic capacity, age, smoking and work-related fatigue ($P > 0.05$).

Conclusions: Studying the firefighters cardiorespiratory capacity, to reduce the probability of firefighters injuries is very important due to occupational sensitivity and having to perform difficult tasks under demanding circumstances. The results of this study showed that maximal oxygen uptake ($\text{vo}_2 \text{ max}$) and cardiopulmonary capacity of examined firefighters are greater than the minimum amount recommended by the international association of firefighters, which can be due to regular physical fitness programs conducted by the organization.